

تحلیل محتوا

فهیمه باب‌الحوائجی^۱

چکیده: روش تحلیل در میان روش‌های تحقیق به عنوان یک روش ارزشمند شناخته شده است. عینت، انتظام، عمومیت و تا آنجا که ممکن است کمی‌بودن از ویژگی‌های باز روش تحلیل محتوا می‌باشدند. این روش در حوزه کتابداری به معنای عینت‌بخشیدن، کمی‌کردن، سنجش‌پذیرکردن پام‌ها از طریق نمادهای مشخص است. متن نقطه آغاز برای اجرای تجزیع و تحلیل سند است. مرحل انجام روش تحلیل محتوا عبارتست از: ۱. تحديد موضوع، ۲. تعیین جامعه آماری، ۳. مشاهده آزاد، ۴. نهایی‌سازی فرضیه‌ها و تبدیل آنها به مضمون‌ها با مقوله‌ها، ۵. تمهد معرف‌ها، ۶. تهیه پرسشنامه معکوس هنگامیکه تعداد مقوله‌های بسیار زیاد باشند و یا به منظور ایجاد «فرهنگ واژگان» و نیز به منظور صرفه‌جویی در وقت و کاهش هزینه‌ها از رایانه می‌توان استفاده نمود.

قدرت و قابلیت انسان در جهان پرتحول کنونی موجب پیدایش حوزه‌های متعدد و گوناگونی شده است که تلاش در جهت حصول دانش و آگاهی بیشتر در این حوزه‌ها، عصرکنونی را به عصر "انفجار اطلاعات" تبدیل کرده است. حضور انسان در دنیای گسترده اطلاعات مستلزم وجود ابزارها، روش‌ها و تجهیزاتی است که دستیابی وی را به آنچه می‌خواهد ممکن می‌سازد. وضع استانداردهایی برای نشریات و نیز تحلیل محتوا و تحلیل استنادی راه‌هایی هستند که استفاده کنندگان و کتابداران را در جهت شناخت بهتر نشریات کمک می‌کنند.

۱. عضو هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

روش تحلیل محتوا در بسیاری از زمینه‌های تحقیقاتی به عنوان روشی ارزشمند شناخته شده است. از سوی دیگر، این روش دارای قابلیت‌های زیادی برای جمع‌آوری و طبقه‌بندی داده‌های عینی است، گرچه از این روش نمی‌توان برای همه ا نوع مطالعه‌ها در حوزه‌های اجتماعی و انسانی سود برد. با اینکه تحلیل محتوا در گام‌های اولیه خود صرفاً برای توصیف پیام‌های ارتباطی به کار می‌رفت، ولی در فرایند تکاملی خود تا بدان‌جا رسید که با این روش، از طریق اندازه‌گیری همبستگی متغیرهای مستقر در متن، می‌توان به سوال‌های تحقیق پاسخ داد. "کارت رایت" تحلیل محتوا و رمزگذاری را به طور تبادل‌پذیری برای ارجاع به توصیف عینی، منظم و کمی رفتارهای نمادی طرح می‌کند^(۱). برسون نیز تعریف مشابهی دارد: "تحلیل محتوا نوعی تکنیک پژوهش است که برای توصیف عینی، منظم و تا آنجا که ممکن است کمی محظوظ ارتباطات با هدف‌نهایی تفسیر داده‌ها به کار می‌رود"^(۲). تعریف‌های مختلفی راجع به تحلیل محتوا داده شده است ولی علی‌رغم تنوعشان، همه تعریف‌ها در مورد عینیت^۱، انتظام^۲ و عمومیت^۳ و تا آنجا که ممکن است کمی بودن مشترک هستند.

شرط عینیت می‌گوید که هر مرحله از فرایند پژوهش باید براساس قواعد، احکام و روش‌های مشخص باشد. حتی ساده‌ترین نوع و عادی‌ترین اشکال تحلیل محتوا، به قضاوت شخصی پژوهشگر در مورد اطلاعاتش نیازمند است. مثلاً چه مقوله‌ای باید به کار گرفته شود؟ مقوله "الف" را از مقوله "ب" چه گونه باید تمیز داد؟ پس از رمزگذاری و تلخیص یافته‌ها، باید دلایل مشخصی ما را به نتایج هدایت کنند^(۳). در تحلیل محتوا نحوه رمزگذاری^۴ باید دقیقاً تعریف و تشریح شود. رمزگذاری، داده‌های خام متن را با قواعدی مشخص تغییر می‌دهد. این دگرگونی‌ها شامل برش‌دادن یا تفکیک کردن متن، جمع‌آوری و شمارش می‌شود. در عمل رمزگذاری، سه نوع انتخاب انجام می‌شود که عبارتند از:

- انتخاب واحد‌ها (شامل واحدهای ثبت و متن)،

- انتخاب قواعد شمارش، و

- انتخاب مقوله‌ها^(۴).

لازمه شرط عینیت این است که پژوهشگر بتواند روش‌ها و معیارهای انتخاب اطلاعات

1. objectivity

2. system

3. generality

4. Recording unit

مناسب و تفسیر یافته‌ها را به دیگر پژوهشگران انتقال دهد. در انتخاب واحدها (واحد ثبت)^۱ بخش خاصی از محتوا با قرارگرفتن در مقوله‌های معین مشخص می‌شود. واحد ثبت بخشی از محتواست که برای ساختن مقوله و شمارش بسامدی واحد پایه به کار می‌رود. به طور مثال، کلمه یا نماد، شخصیت، جمله، پاراگراف، حادثه، عنوان و موضوع می‌توانند واحدهای ثبت باشند. "موضوع" یا مضمون، یکی از اشکال مهم واحد ثبت در تحلیل محتوا است. تحلیل محتوای موضوعی، شناسایی موضوع‌ها و میزان فراوانی آنها در یک متن است^(۵).

اصل مطرح شده در شرط انتظام، آن است که مقالاتی که در دایره شمول یا طرد محتوا یا مقوله قرار می‌گیرند باید بر طبق قواعد کاربردی ثابتی باشند. براساس این شرط، تحلیل‌هایی که فقط در پی جمع‌آوری مؤیدات فرضیه‌های پژوهشگران است باید طرد شود و مقوله‌ها باید به گونه‌ای تعریف شوند که بر طبق قواعد کاربردی ثابتی قابل استفاده باشند. مقوله‌ها باید با قوانین عمومی و معین ساخت مقوله مطابقت داشته باشند.

در شرط عمومیت، یافته‌ها با یکدیگر ارتباط نظری پیدا می‌کنند. اگر تنها به اطلاعات توصیفی صرف درباره تحلیل محتوا، بدون ارتباط با سایر ویژگی‌های استناد یا خصوصیات نویسنده‌گان و مقاله‌ها و استفاده کنندگان از آنها توجه کنیم، ارزش و اعتبار تحلیل را کاهش داده‌ایم. علاوه بر این سه شرط، دو شرط دیگر نیز لازم است: کمیت و کیفیت^(۶). در یک طبقه‌بندی کلی، معمولاً روش‌های متفاوت تحلیل محتوا به دو دسته تقسیم می‌شوند: روش‌های کمی و روش‌های کیفی. در روش‌های کمی، معمولاً مقدار زیادی اطلاعات به طور مختصر تحلیل می‌شوند. در این روش می‌توان مجموعه‌ای از استناد و یا متون را استخراج، شمارش و طبقه‌بندی کرد. در روش‌های کیفی، مقدار کمی اطلاعات مرکب و مفصل تحلیل می‌شوند و پایه واحد اطلاعاتی، ظهور یا غیبت یک خصیصه است^(۷).

کاربردهای روش تحلیل محتوا

روش تحلیل محتوا را احتمالاً می‌توان برای حداقل سه دسته کلی از مسائل پژوهشی مناسب یافت:

۱. در صورتی که دسترسی به اطلاعات مشکل و اطلاعات پژوهشگر محدود به مدارک استنادی باشند.

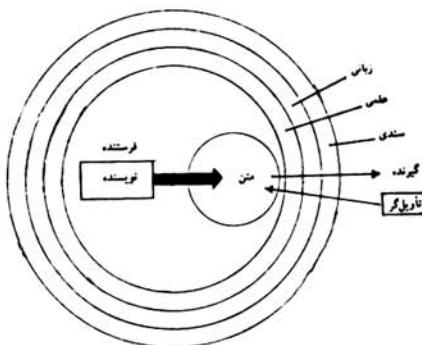
۲. در صورتی که پژوهشگر به موضوع‌های مورد پژوهش دسترسی مستقیم داشته باشد. در این حالت ممکن است ترجیح دهد که اطلاعاتش را با استفاده از روش تحلیل محتوا جمع‌آوری کند. چنان‌چه یافتن معیارهای تکراری ارزش‌ها و افراد مورد بررسی در زمانی معین مدنظر باشد و دلایلی مانند تأثیرکنش متقابل مداوم تحلیل‌گر و موضوع مورد بررسی بر ماهیت پاسخ‌ها مهم باشد، تحلیل محتوای منابع، در موضوع مورد بررسی، راهی مفید برای جمع‌آوری اطلاعات است.

۳. این روش می‌تواند وسیله مناسبی برای تکمیل اطلاعات باشد. پژوهشگران ممکن است نتایج اطلاعات گردآوری شده را از طریق پرسشنامه یا مصاحبه با مقایسه آنها از طریق تحلیل محتوای منابع موضوع بررسی مورد مطالعه قرار دهند.^(۸) حوزه کتابداری پیوسته با روش "تحلیل محتوا" سروکار دارد. تحلیل محتوا، به عنوان یکی از روش‌های تحقیق در این حوزه، به معنای عینیت بخشیدن، کمی‌کردن و سنجش پذیر کردن پیام‌ها، از طریق نمادهای مشخص است.^(۹)

واحد زمینه یافتن

ارزیابی ساختار متن، به منظور بیرون کشیدن محتوای اطلاعاتی آن، برای اینکه بتوانیم مکانیسمی به وجود بیاوریم تا سند برای تحقیق ساده‌تر گردد، اهمیت زیادی دارد. متن، نقطه آغاز برای تجزیه و تحلیل سند است.^(۱۰) هر موضوع یا مضمونی در قالب زمینه یا یک متن ظاهر می‌شود؛ یعنی پژوهشگر برای شناسایی مضمون یا موضوع موردنظر، باید بخشی از متن را مبنای شمارش و محاسبه قرار دهد که به آن "واحد متن" یا "زمینه" می‌گویند. به طور مثال، واحد متن یا زمینه می‌تواند "مقاله" یا هر مطلبی باشد که عنوان خاصی دارد^(۱۱). متن نوعی واحد مستقل معنایی و دارای دو وجه است که رابطه این دو دارای اهمیت است: شکل^۱ که جنبه صوری و سطحی دارد و محتوا^۲، که جنبه عملی و عمیق دارد.

وجه غالب تحقیق در یک متن، تطابق جنبه‌های مختلف محتوایی با جنبه‌های عملی آن است یعنی توانایی کمی‌کردن جنبه‌های مختلف متن. متن را می‌توان مانند هسته‌ای فرض کرد که به وسیله عناصر مختلف یا پوسته‌های محتوایی احاطه شده‌اند که نمایانگر محتواهای علمی، زبانی و سندی هستند.^(۱۲)

شکل ۱: تصور فرضی از متن

می‌توان گفت که محدوده محتوای علمی زیر مجموعه زبان است و به وسیله زبان تمام نشانه‌های استفاده شده در متن به کار می‌رود. در محتوای سندی شرایط عملی ارزیابی وجود دارد. محتوا با موضوع متن دارای ارتباط است. موضوع عامل بالقوه‌ای است که به وسیله جامعه تعیین می‌شود و فردی که عمل تحلیل را انجام می‌دهد در واقع بخشی از محتوا را با ارزیابی‌های خاص جهت می‌دهد. پس استنباط یا تأویل یکی از اجزای تحلیل محتواست.

مراحل تحلیل محتوا

اولین مرحله در تحلیل محتوا، تشخیص کلمه‌های منفرد در متن است. تطابق بین "شکل‌ها" و "معانی" واحدهای زبان پیچیده است. کنترل واژگان، تعریف‌های دستوری و جنبه‌های قاموسی به تحلیل‌گر کمک می‌کنند تا بر این پیچیدگی فائق آید. در مرحله دوم، با جمله مواجه هستیم که در آن نه تنها به معانی کلمه‌ها بلکه به ساختار آنها نیز متکی هستیم. در مرحله تحلیل ساختاری، به فرایند انتقال متن توجه می‌نماییم. این نوع تحلیل، محقق را در استنباط از متن، با توجه به هدف متن، کمک می‌کند. علاقت و دانش پایه تحلیل‌گر، تعیین کننده محتوای متن است که به منظور استنتاج و تأویل در مرحله آخر لازم است و فرد از سه حیطه اساسی برای انجام آن استفاده می‌کند:

۱. روان‌شناسی درک^۱، هنگامی که با فرایند درک مواجه است؛
۲. منطق^۲، هنگامی که تمام کار او باید روال منطقی پیدا کند؛
۳. زبان‌شناسی.

استراتژی تحلیل محتوای متون را می‌توان به صورت ذیل نشان داد: (۱۳)

شکل ۲: استراتژی تحلیل محتوا

۱. در مرحله خواندن و درک مطلب، سهم روانشناسی درک از همه مهمتر است.
۲. در مرحله استنباط و تأویل، سه حوزه روانشناسی درک، منطق و زبانشناسی دخالت دارند. در این مرحله، تمام ظرفیت اطلاعاتی که همراه محتوای سند است به کار گرفته می‌شود.
۳. در مرحله سوم، تحلیل‌گر ترکیب محتوای متن تأویل شده را مطابق با آنچه هدف اوست. توصیف می‌کند. در این مرحله، خلاصه تحلیل‌گر جلوه‌گر می‌شود و ساختار محتوای متن با توجه اهداف متن روشن می‌گردد.

شیوه‌ها و فنون

شیوه ساده تحلیل محتوا به ترتیب زیر است:

۱. تحدید موضوع: مانند هر نوع پژوهشی، موضوع باید با دقت مشخص و محدود شود.
۲. تعیین جامعه آماری: باید انواع آثار (مقاله، کتاب و...) تصویر و مشخص گردد.
۳. مشاهده آزاد، مطالعه مکرر اسناد در پژوهش‌های تحلیل محتوا، مشاهده مستقیم و آزاد نامیده می‌شود که در خلال آن، فرضیه‌های اولیه تصحیح می‌شوند و اینزار کار روشن تر می‌گردد.
۴. نهایی‌سازی فرضیه‌ها و تبدیل آنان به مضمون‌ها یا مقوله‌ها: پس از مشاهده آزاد، مضمون باید براساس فرضیه‌های اساسی مشخص شوند. مسئله اصلی در هر طرح پژوهشی، گزینش و تعریف مقوله‌های است. روش تحلیل محتوا با توجه به مقوله‌هایش موفق می‌شود یا شکست می‌خورد (۱۴).

مقوله‌بندی عبارت است از طبقه‌بندی عناصر اساسی یک مجموعه از طریق تشخیص تفاوت‌های آنها و سپس، گروه‌بندی مجدد آنها براساس معیارهای تعیین شده قبلی بر حسب نوع

عناصر. مقوله‌ها، موضوع‌ها یا طبقاتی هستند که گروهی از عناصر را که در تحلیل محتوا، واحد ثبت نامیده می‌شود زیر یک عنوان نوعی جمع می‌کنند. خصوصیات مشترک این عناصر علت این گردآوری است. در انتخاب مقوله‌ها معیارهایی نظری اصول تناسب، همگنی، باروری، عینیت، جامعیت و مانعیت را می‌توان به کار برد^(۱۵).

۵. تمهید معرف‌ها: برای اثبات یا رد فرضیه‌ها از شیوه‌های گوناگون می‌توان استفاده کرد:

- کلمه‌های به کار رفته در آثار یا سخنرانی‌ها و...؛

- جمله‌ها و عبارات‌ها؛

- نشانه‌های دیگر.

۶. تهیه پرسشنامه معکوس: معرف‌ها یا نشانه‌هایی که برای رد یا اثبات فرضیه‌ها پذیرفته شده‌اند، در یک مجموعه به نام پرسشنامه معکوس گردآوری می‌شوند؛ آن را مورد آزمون مقدماتی قرار می‌دهند و سپس به کار می‌گیرند.

۱. در روش تحلیل محتوا نیز پرسشنامه تهیه می‌شود که با مطالعه آثار مورد نظر تکمیل می‌گردد، اما این پرسشنامه را، از آن رو که داده‌ها در اختیار محقق هستند و صرفاً استخراج پاسخ از آنها مورد توجه قرار می‌گیرد، پرسشنامه معکوس می‌خوانند.

نمونه‌گیری، اعتبار و روایی

نمونه‌گیری، پایایی و روایی یا اعتبار، سه عنصر مهم در سنجش تحلیل محتوا هستند. انگیزه اصلی در نمونه‌گیری، لزوم عملی کاهش حجم اطلاعات برای کنترل آن است. محقق همین‌که مسئله پژوهشی را تعریف کرد باید طرح نمونه‌گیری را نیز تعیین کند. اولین مرحله نمونه‌گیری، تهیه فهرست تمام اجزای استنادی است که قرار است نتایجش تعمیم داده شود. وقتی که جامعه آماری موضوع مشخص شد، طرح نمونه‌گیری یک مرحله‌ای کافی خواهد بود. گاهی نمونه‌گیری چند مرحله‌ای مطرح می‌شود که ممکن است تا سه مرحله را شامل شود: انتخاب منابع موضوع، نمونه‌گیری از استناد و نمونه‌گیری در درون استناد.

منظور از اعتبار یک تحقیق، میزان دقیق شاخص‌ها و معیارهایی است که برای سنجش پدیده مورد نظر تهیه شده‌اند. در تحلیل محتوا، به منظور دقیق بخشیدن به نتایج، می‌توان اعتبار تحقیق را به شیوه‌های زیرشناസایی کرد:

۱. اعتبار محتوا^۱ یا صوری^۲؛
۲. اعتبار پیش‌بینی کننده^۳؛
۳. اعتبار متقارن^۴؛
۴. اعتبار سازه‌ای^۵.

اعتبار "محتوا" که با نام اعتبار "صوری" نیز به کار می‌رود غالباً تکیه‌گاه تحلیل محتوا است؛ مثلاً اگر هدف پژوهشگر صرفاً توصیف باشد، اعتبار محتوا کافی است. اعتبار محتوا را قضاوت آگاهانه پژوهشگر به وجود می‌آورد^(۱۶). میزان توافق متخصصان یک امر در مورد یک شاخص یا معیار را اعتبار صوری می‌نامند. اعتبار صوری را می‌توان ناشی از میزان توافق چند متخصص دانست. "اعتبار پیش‌بینی کننده"، مربوط است به توانایی ابزار در پیش‌بینی حوادثی که در حال حاضر درباره آن، مدرکی در دسترس تحلیل‌گر قرار ندارد. پژوهشگر می‌تواند از اطلاعات در دسترس خود برای پیش‌بینی وقوع حوادث آینده بهره ببرد. برای شناخت و سنجش ضریب اعتبار^۶، نتایج تحقیق را باید با داده‌هایی معتبر و شبه‌ناپذیر محک زد.

در "اعتبار متقارن" نیز از طریق پیش‌بینی معیارهای خارجی، اطلاعات محتوا سنجیده می‌شود. چنان‌چه این معیار، مقیاس معتبری برای پدیده مورد پژوهش نباشد، حتی با اثبات اینکه اطلاعات محتوا با آن ارتباط دارد، نتیجه زیادی نخواهد داشت.

"اعتبار سازه‌ای" مربوط است به معتبر ساختن معیار و نیز به نظریه زیربنایی آن. یکی از شرایط اعتبار سازه‌ای این است که فرضیه‌های استخراج شده از نظریه، در شرایطی مختلف نتایجی مشابه به بار آورند؛ یعنی نتایج باید به موقعیت‌های مختلف قابل تعمیم باشند. صرف اثبات اینکه متغیر "الف" می‌تواند به طور مناسبی متغیر "ب" را پیش‌گویی کند و یا صلاحیت آن را دارد کافی نیست، این مدرک باید شامل تبیین علل ویژگی‌های متغیر "الف" نیز باشد^(۱۷).

عنوان

یکی دیگر از جنبه‌های تحلیل محتوا بررسی "عنوان" است. عنوان هر اثر جلوه‌ای از هویت آن اثر است و به تعبیری نخستین جلوه‌ای از متن است که خواننده با آن رو به روست. مجلات معتبر دنیا یکی از شرایط قبول مقاله را برابری مضمون عنوان با مضمون متن تعیین می‌کنند. این

1. content validity

2. face validity

3. predictive validity

4. concurrent validity

5. construct validity

6. validity confiцiant

کار را به دو دلیل انجام می‌دهند:

۱. به دلیل آنکه مسأله تحقیق باید به گویاترین وجه در عنوان متجلی باشد.
۲. به این دلیل که عنوان، پایگاه موضوعی بسیاری از سازمان‌هایی است که به کار تهیهٔ فهرست موضوعی ماشینی مقاله‌ها می‌پردازند^(۱۸).

کاربرد رایانه در تحلیل محتوا

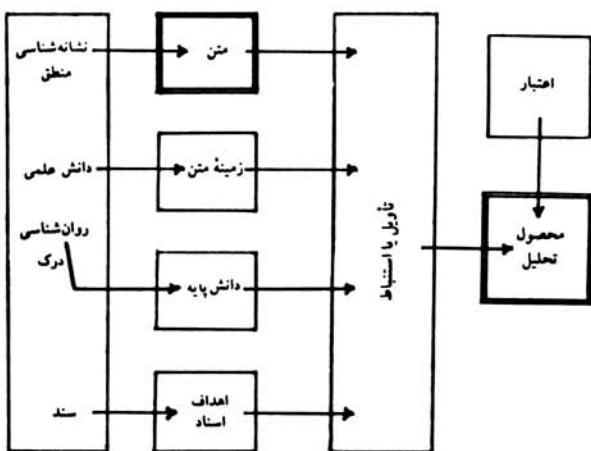
رایانه در پژوهش‌های مربوط به تحلیل محتوا کاربرد گسترده‌ای یافته است. مثلاً هنگامی که تعداد مقوله‌ها در شمارش بسیار زیاد باشند، روش "بررسی عمومی" به کار می‌رود که در آن برنامه‌ای متن خام یا پردازش نشده‌ای را بررسی می‌کند، جایگاه و خصوصیات متن را مشخص می‌کند، شمارش و جدول‌بندی می‌کند و نیز برنامه "فرهنگ واژگان"، که در آن هر کلمه با یک مفهوم یا بیش از یک مفهوم به عنوان مقوله‌ای خاص در نظر پژوهشگر مشخص می‌شود. "فرهنگ واژگان" رابطی بین تنظیم نظری مسأله پژوهش و عملیات ماشینی است. مثلاً به هر کلمه برچسب‌هایی نظیر مثبت - منفی، قوی - ضعیف و فعل - منفعل می‌زنند و به این ترتیب کلمات را با استفاده از رایانه شمارش و معنا می‌کنند.

برخی از مشکلات مربوط به رمزگذاری دستی را می‌توان با استفاده از کامپیوتر به حداقل رساند ولی کامپیوتر از انجام تمام کارهای عادی و تکراری مرتبط با تحلیل محتوا عاجز است. کامپیوتر می‌تواند تمام اموری را انجام دهد که تحلیل‌گر توانسته است دستورالعمل صریحی برایشان تهیه نماید. مزایای استفاده از کامپیوتر در تحلیل محتوا در حالت‌های زیر معلوم می‌گردد:

۱. هنگامی که واحد تحلیل، کلمه یا نماد و نتایج مبتنی بر فراوانی آنها باشد؛
۲. توانایی بسیار بالا در کار با متغیرهای متعدد و به طور همزمان؛
۳. صرفه‌جویی در وقت، هنگامی که پژوهشگر با تحلیل‌های بسیار متفاوت روبروست؛
۴. کاهش هزینه‌ها، هنگامی که قرار است اطلاعات موجود در پژوهش‌های دیگر مورد استفاده قرار گیرد^(۱۹).

نتیجه

فرایند تحلیل محتوا را می‌توان با نمودار زیر نشان داد^(۲۰).

شکل ۳: فرآیند تحلیل محتوای متون نوشته شده

بدین ترتیب می‌توان گفت که تحلیل‌گر پس از انتخاب سند، با ابزار نشانه‌شناسی، منطق، دانش علمی و روانشناسی درک می‌تواند متن و زمینه آن را مطالعه استنباط یا تأویل کند. بدین منظور دانش پایه تحلیل‌گر و اهداف سند اهمیت فراوان دارد. او برای ارائه کار خود به صورت یک پژوهش نیازمند به "اعتبار" است.

در روش تحلیل محتوا، در واقع محقق پیوسته یک پیش فرض را به عنوان اصل پذیرفته که سمبول‌های موجود در رسانه‌ها قادرند پیام‌ها را آن‌گونه که مورد نظر فرستنده پیام است القاکنند و با چنین پیش فرضی است که معتقد‌نند متن خاص با درصدی بالا از اصطلاحات و مفاهیم دارای القایاتی خاص است. پیش فرضی که خود نیاز به تحقیق و بررسی دارد که آیا سمبول‌های خاص قادرند پیام‌ها را همان‌طور که مورد نظر فرستنده است، نشان دهند.^(۲۱)

منابع

۱. کارت رایت، ۱۹۵۳، ص ۴۲۴ در: آل آرهوسنی، تحلیل محتوا در علوم اجتماعی و انسانی، ترجمه نادر سالارزاده امیری (تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۳)، ص ۲۸.
۲. باقر ساروخانی، روشهای تحقیق در علوم اجتماعی، جلد اول (تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۵)، ص ۲۸۰.

۳. آل آرهوستی، همان، ص ۴-۳ و ۱۴-۳۲.
۴. آن باردن، تحلیل محتوا، ترجمه ملیحه آشتایی و محمد یمنی دوزی سرخابی (تهران: دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۵)، ص ۱۱۷.
۵. نعمت‌الله فاضلی. «آموزش، تحقیق، و ترویج (تحلیل محتوای نامه علوم اجتماعی)، نمایه پژوهش، سال اول (تابستان ۱۳۷۶)، ص ۹۹-۱۰۰.
۶. آل آرهوستی، همان ص ۱۴-۳۲.
۷. نعمت‌الله فاضلی، همان، ص ۹۹.
8. Bryce Allen; David Reser. "Content Analysis in Library and Information Science researches", Library and Infroamtion Science Research, 12,3 (July- sep. 1990), 251-262.
۹. عباس حری، تقریرات درس روش تحقیق دوره کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، ۶/۲.
10. Maria Pinto Molina. "Interdisciplinay Approaches to the Concert and Practice of Written Text Documentary Content Analysis (WTDCA). Journal of Documentation, vol. 50, No2 (June. 1994), 117-125.
11. نعمت‌الله فاضلی، همان، ص ۱۰۰.
12. Maria Pinto Mollina, Ibid p.123.
13. Maria Pinto Mollina, Ibid
14. باقر ساروخانی، همان، ص ۲۸۴-۲۸۵.
15. نعمت‌الله فاضلی، همان، ص ۱۰۰.
16. آل آرهوستی، همان، فصل ۶.
17. همان، همان جا.
18. محمدرضا داورپناه: اسدآ... آزاد و محمدعلی خاکساری، بررسی میزان سازگاری عنوانین مقالات فارسی با محتوای آنها، دانشکده علوم تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد، طرح پژوهشی.
19. آل آرهوستی، همان، فصل ۷.
20. Maria Pinto Mollina, Ibid, p.130.
21. عباس حری، همان، ۶/۲ (تابستان ۱۳۷۶).